

DOSŁYSZEĆ (5) *vb pf*

o jasne.

fut 1 sg dosłyszę (1). ◇ 3 sg dosłyszysz (2). ◇ 3 pl dosłyszają (1). ◇ *praet* 3 sg m dosłysział (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII i XIX w.

Uchwycić słuchem, zdołać usłyszeć, posłyszeć (5) :

dosłyszeć czego (po przeczeniu) (1): Niefczęśliwyś ty/ y ia biédna biaągłowá: Oítátniégo nieborak niedosłýfzał łłowá. *KochTarn* 76.

Zwrot: »mało co na lewe ucho dosłyszeć« (1): Miftrzu miły/ ieśli wola twoiá/ prófzę cię biy mię wdrugą ftronę/ boć iufz máło co ná lewe vcho dosłýfzję. *SkarŻyw* 570.

a. *Źle słyszeć, mieć przytępiony słuch, stracić słuch [z przeczeniem]* (3) : á gdy kto niedosłýfzy, tedi żoć iego z moczem kozim zmiełzana/ wlana w wízi pomaga. *FalZioł* IV 5b; Captus auribus Nidosłýfzy/ ftrácył słuch. *Mącz* 35a.

Fraza: »uszy nie dosłyszają« (1): Iuż wízy nie dosłýfzją/ oczy fie zácmiły. *RejWiz* 119v.

Formacje pochodne cf SŁUCHAĆ.

Cf **DOSŁYSZĄCY, NIDOSŁYSZENIE**